အတွဲ-၄၊ အမှတ်-၂၆။

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

ငွေ မျက်နှာ

ပန်းချီ - မိုးဘကြည်
ဇာတ်လမ်း - အေးကျော်(အညာမြေ)

၁၃၃၄ ခု၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက်(၂၄-၆-၇၂)

စီရင်ချက် ချမှတ်ပြီးသောအခါ ဘုရင်ကြီးက
မြို့စားကြီးအနားသို့ကပ်၍
မြို့စားကြီးသည် ငွေအသပြာ ငါးရာကိုယူ၍
စီရင်ချက်ကို ပြင်ဆင်လိုက်၏။
ဟင်
တဖန် ဘုရင်ကြီးသည် ကြိမ်ဒဏ်ရိုက်မည့်သူ
အနားကပ်၍ တီးတိုးပြောပြန်၏။
ဟုတ် - ဟုတ်ကဲ့ - ကျွန်တော် မှား ပါပြီ - - -
ဒါကတော့ ရပါတယ်
ညနေဘက်တွင် ကြိမ်ဒဏ်ရိုက်လေတော့၏။

အင်း - တည့်တော့ - ကျိတ်-မှိတ် - ခံရမှာဘဲ ရွှေနန်းတော် ပြန်ရောက်မှ - အပျိုတော် တွေကို ပြုစု ခိုင်း ရမှာ ပေါ့ လေ...
ထိုညတွင် ထိတ်တုံးခတ်၍အကျဉ်းချထား၏။
ကိုင်း - ထိတ်တုံးဖြုတ်လိုက်ပြီ ..... သွားလိုရာ သွား နိုင်ပြီ။ နောက်ထပ် မခိုက်နဲ့တော့ --- ကြားလား
ဟုတ်ကဲ့
နောက်တနေ့နံနက်တွင် ကြိမ်ဒဏ်ရိုက်သူက ဘုရင်ကြီးထံ လာ၍ ထိတ်တုံး ဖြုတ်ပေးပြီး လျှင်-
ရော့ - သင် အပ်ထားတဲ့ အထုပ်။ ငွေ စေ့ - မစေ့ - ရေတွက်ကြည့်အုံး
ငွေ ရေတွက်ကြည့်ပြီးသော်
စေ့ပါတယ် .... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သွားအုံးမယ်နော်
ကောင်းပြီ
××××မင်း ညီ - မင်းသား - မှူးမတ် - ဗိုလ်ပါ အပေါင်းတို့ ...... ငါကိုယ်တော်တိုင် တိုင်းပြည်ရေးရာကို သိလိုသဖြင့် လွန်ခဲ့သော - ၃ - ၄ - ရက်ကရုပ်ဖျက်၍ စုံစမ်းရေးပြုလုပ်ရာ - ယခု ရှေ့တော်ဝယ် - ခစားနေတဲ့ သာယာအေး မြို့စားနှင့် ကြိမ်ဒဏ်ရိုက် အမှုထမ်းတို့ကို တွေ့တော်မူလာခဲ့တယ်။ အဖြစ်က - ဒီလို။ မြို့လယ်လမ်းမပေါ်မှာ လူတယောက်ကို ရန်ရှာ ပြီး ဆွဲထိုးရာမှ အဖမ်းခံရပြီး××××××××××××××
ရွှေနန်းတော်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တနေ့တွင် ထိုသူနှစ်ဦးကို ဆင့်ခေါ်၍ မှူးမတ်ဗိုလ်ပုံ အလယ်၌ မိမိသာယာအေးမြို့သို့ စုံစမ်းရေးထွက်ရာမှ တွေ့သမျှအကြောင်းကို ....

××××× သက်သေး ... အဖြစ်နဲ့ - ငါ ကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ ကျော့မြှင့်ကို
ရှိ ဖြ လော ---
ဟယ်
ဟာ
အလို
ဟင်
ကျွတ် ကျွတ်
သာယာအေး မြို့စားကြီး တုန်လှုပ်ချောက်ချားလျက် ရှိနေခိုက် ဘုရင်ကြီးက အမိန့်တော်
ငွေမျက်နှာလိုက်တဲ့ ကျွဲ သာယာအေးမြို့စားသည် အာဏာကို အလွဲသုံးစားပြုလုပ်ပြီး - ဥပဒေကို ဖောက်ဖျက်သည် အတွက် - ကျွဲရွှေဖြည့်တော်မှ - ရှင်းအားမလိုလားချေ.....
ထို့ကြောင့် - ကျောဖာရာ - ရင်ဘာရာ - ကြိမ်ဒဏ် ခတ်၍ မြို့ရပ်ကို နှင်စေ.......
တချက်လွှတ် - အမိန့်တော်....
ချမှတ်လေတော့သည်။
အသင်သည် ဥပဒေကို ထိန်းသိမ်းရုံမျှမက - သစ္စာ - သမာဓိ နှင့်လည်းပြည့်စုံ ပါပေသည်။
ထို့ကြောင့် အသပြာ ထောင်ထုပ်ဖြင့် - ဘောင်း စလွယ်တော်မှ - ချီးမြှင့်တော်မူမည် ----
ကြိမ်ဒဏ်ရိုက်သူကိုမူ....
ထိုစီရင်ချက်ကို နှစ်သက်ကြသောကြောင့် နန်းတွင်း ပရိသတ်တို့က ကောင်းချီးပေး ကြလေသတည်း။

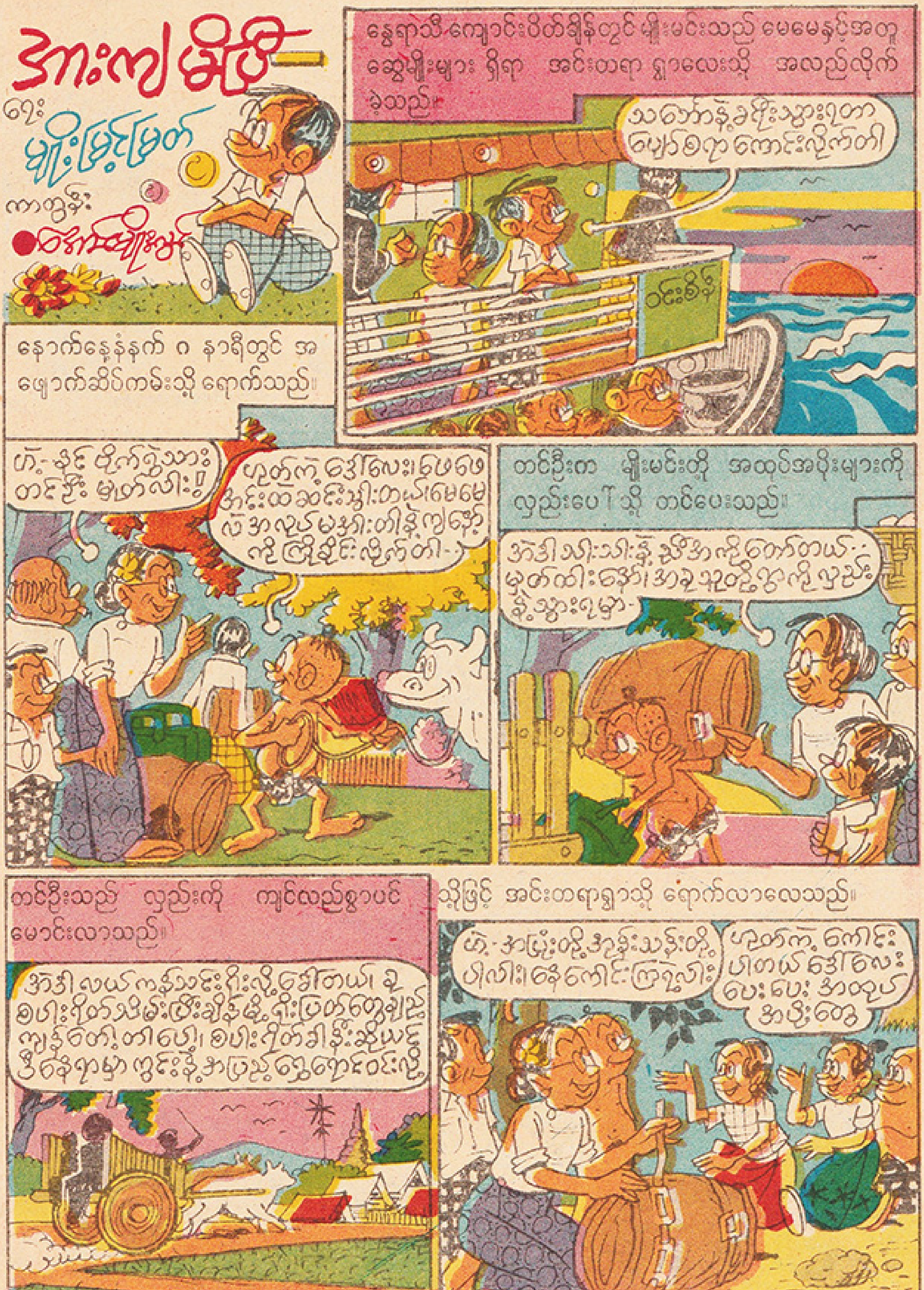
ဒါးကျမိုး
ရေး မျိုးမြင့်မြတ်
ကာတွန်း ဝင်းကျော်မှူး
နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ချိန်တွင် မျိုးမင်းသည် မေမေနှင့်အတူ ဆွေမျိုးများ ရှိရာ အင်းတရာ ရွာလေးသို့ အလည်လိုက် ခဲ့သည်။
သင်္ဘောနဲ့ ခရီးသွားရတာ ပျော်စရာကောင်းလိုက်တာ
ဝင်းစိန်
နောက်နေ့နံနက် ၈ နာရီတွင် အဖျောက်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်သည်။
ဟဲ့- နှင်း ဖိုက်ရှဲသား တင်ဦး မှတ်လား!
ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး ဖေဖေ အင်းထဲ ဆင်းသွားတယ် မေမေ လဲ အလုပ်မအားတာနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကြိုခိုင်းလိုက်တာ-
တင်ဦးက မျိုးမင်းတို့ အထုပ်အပိုးများကို လှည်းပေါ်သို့ တင်ပေးသည်။
အဲဒါ သိုးသိုးနဲ့ ညီအကိုတော်တယ်- မှတ်ထားနော်၊ အခု သူတို့ အကိုလှည်းနဲ့ သွားရမှာ-
တင်ဦးသည် လှည်းကို ကျင်လည်စွာပင် မောင်းလာသည်။
အဲဒါ လယ်ကန်သင်းရိုးလို့ ခေါ်တယ်၊ ခု စပါးရိတ်သိမ်းပြီးချိန်မို့ ရိုးပြတ်တွေချည်း ကျန်တော့တာပေါ့၊ စပါးရိတ်ခါနီး ဆိုယင် ဒီနေရာမှာ ကွင်းနဲ့အပြည့် ရွှေရောင်ဝင်းလို့
သို့ဖြင့် အင်းတရာရွာသို့ ရောက်လာလေသည်။
ဟဲ့- အဖွားတို့ အသွန်းသန်းတို့ ပါလား၊ နေကောင်းကြရဲ့လား
ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါတယ် ဒေါ်လေး ပေးပေး အထုပ်အပိုးတွေ

သူတို့သည် ဘကြီး ဦးဘိုးအေးတို့အိမ်တွင် တည်း၏။
ဒါ နိုင်သားအာ ယယ်ကောင်မှတ်လိုး၊ ဒီကောင်ဇော်ဇော် ကြီးမှာဘ‥
ကျုပ်တို့ ရွှံ့ကျွန်းရွာက တုန်းက သူ့ နှပ်တွဲ လောင်းဘဲ ရှိသေးတယ်၊ ကြည့်စမ်း ထွါးလါလိုက်တာ -
ညနေတွင် တင်ဦးရောက်လာကာ....
ဒေါ်လေးရေ - မျိုးမင်းရော -
ရှိတယ်ကွဲ့၊ သားသားရေ တင်ဦးနဲ့ နွားကျောင်း လိုက်သွားပါလား၊
တင်ဦးသည် နွားကျောင်းရင်း မျိုးမင်းနှင့် ပါလာသော ကာတွန်းစာအုပ်များကို ဖတ်နေသည်။
မင်း ကျောင်းနေလား -
နေတာပေါ့ကွ
ဘယ်နှစ်တန်း လဲကွဲ့‥ဟင်‥
လေးတန်း၊ ဒို့ကျောင်းက အရှေ့ဘက်မှာကွ၊ ဒီရွာမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းဘဲ ရှိတယ်
မင်း ကျောင်းတက်တော့ နွားမကျောင်း ရဘူးလား -
ကျောင်းတက်ရက်တွေ ဆိုသူနေ ပြီးဘဲ နွားကျောင်းရတယ်၊ ဒို့အမေ က အင်းထဲဆင်းတယ်၊ လယ်မလုပ်ဘူး၊ ဒီနွားတွေက ရွာထဲက နွားတွေကွ၊ ငါ အငှားကျောင်းပေးတာ၊
နွားကျောင်းတာ ပိုက်ဆံရလား -
အေး၊ တကောင်ကို ဆယ်ပြားရတယ်ကွ၊ တချို့က ပိုက်ဆံမပေးဘဲ လနဲ့မှတ်ပြီး တလအတွက် ဝမ်းစာ စပါး ပေးတယ်၊ ရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ စာအုပ်ဝယ်ပြီး ကျောင်း မုန့်ဘိုး သုံးတာပေါ့ကွာ -

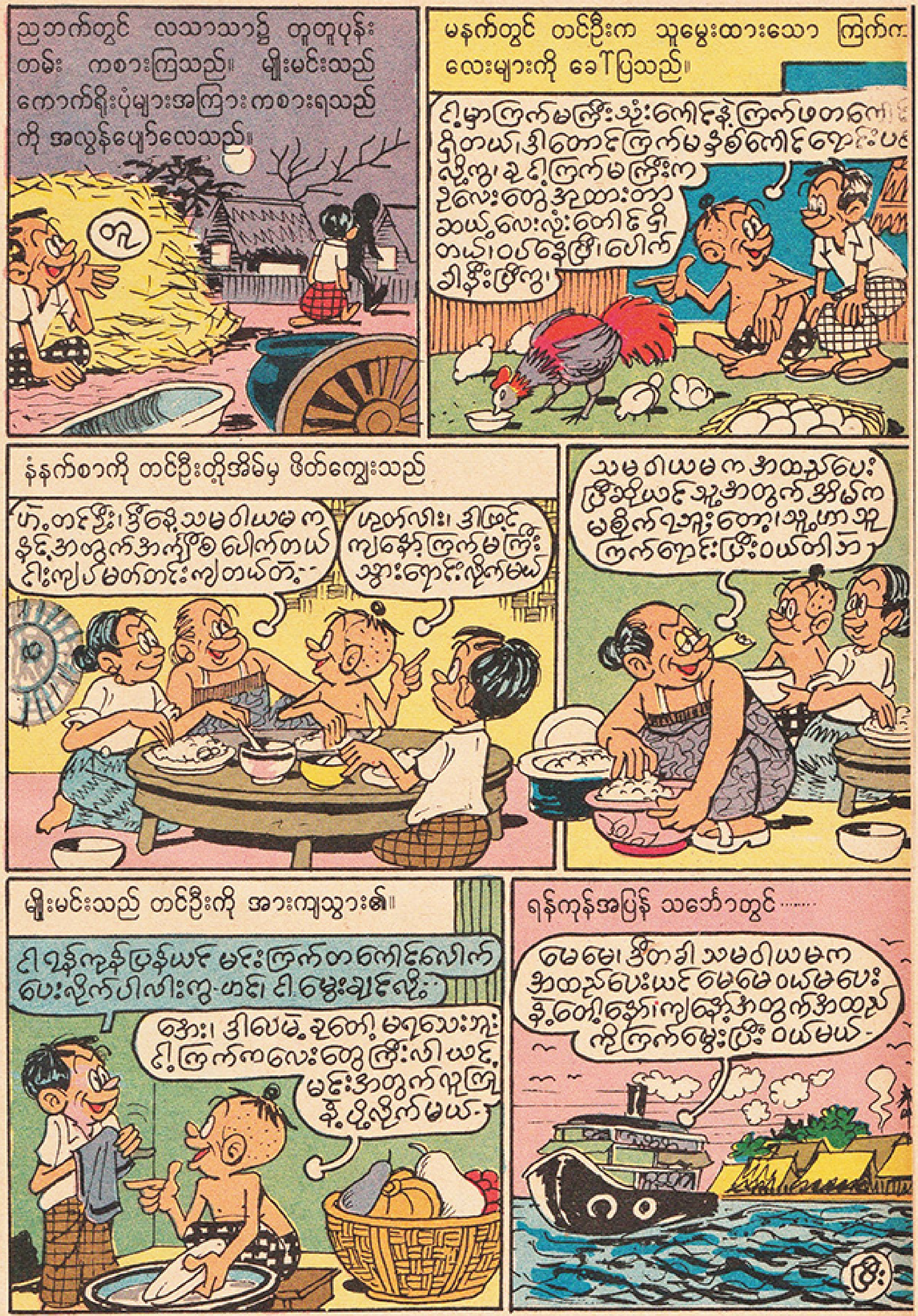
ညဘက်တွင် လသာသာ၌ တူတူပုန်းတမ်း ကစားကြသည်။ မျိုးမင်းသည် ကောက်ရိုးပုံများအကြား ကစားရသည်ကို အလွန်ပျော်လေသည်။
မနက်တွင် တင်ဦးက သူမွေးထားသော ကြက်ကလေးများကို ခေါ်ပြသည်။
ငါ့မှာကြက်မကြီးသုံးကောင်နဲ့ ကြက်ဖတကောင် ရှိတယ်၊ ဒါတောင်ကြက်မနှစ်ကောင်ရောင်းပစ်လိုက်ရ၊ ခု ငါ့ကြက်မကြီးက ဥလေးတွေအုထားတာ ဆယ့်လေးလုံးတောင်ရှိတယ်၊ ဝပ်နေပြီ၊ ပေါက်ခါနီးပြီကွ၊
နံနက်စာကို တင်ဦးတို့အိမ်မှ ဖိတ်ကျွေးသည်
ဟဲ့ တင်ဦး၊ ဒီနေ့ သမဝါယမက နှင်းအတွက်အကျီစ ပေါက်တယ် ငါးကျပ်မတ်တင်းကျတယ်တဲ့-
ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် ကျနော့်ကြက်မကြီး သွားရောင်းလိုက်မယ်
သမဝါယမက အထည်ပေးပြီဆိုယင် သူ့အတွက် အိမ်က မစိုက်ရဘူးတော့၊ သူ့ဟာသူ ကြက်ရောင်းပြီး ဝယ်တာပဲ-
မျိုးမင်းသည် တင်ဦးကို အားကျသွား၏။
ငါရန်ကုန်ပြန်ယင် မင်းကြက်တကောင်လောက် ပေးလိုက်ပါလားကွ-ဟင်၊ ငါ မွေးချင်လို့-
အား၊ ဒါလမ်းခုတော့ မရသေးဘူး၊ ငါ့ကြက်ကလေးတွေကြီးလာယင် မင်းအတွက် ယူကြုံနဲ့ ပို့လိုက်မယ်-
ရန်ကုန်အပြန် သင်္ဘောတွင်……
မေမေ၊ ဒီတခါ သမဝါယမက အထည်ပေးယင် မေမေဝယ်မပေးနဲ့တော့နော်၊ ကျနော့်အတွက်အထည်ကို ကြက်မွေးပြီး ဝယ်မယ်-

ရေခဲမြစ်

ဆိုးလွင်မြင့် ကဆွဲ

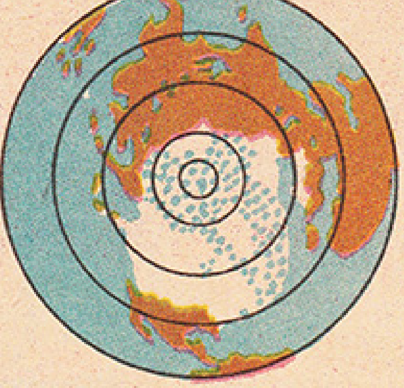

နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာက ရေခဲမြစ်တို့သည် ကမ္ဘာ့မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းမှ အစပြု၍ တောင်ဖက်သို့ ပြန့်နှံ့စီးဆင်းခဲ့ရာ ကမ္ဘာ့မျက်နှာပြင်၏ လေးပုံတပုံ ကျော်ကျော်သည် ရေခဲများ ဖုံးလွှမ်းခဲ့လေသည်။

ယခုအခါ၌ ကမ္ဘာ့မြေမျက်နှာပြင်၏ စတုရန်းမိုင် ခြောက်သန်းမျှသော ဧရိယာသည် ဆီးနှင်းနှင့် ရေခဲများ ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း တဝိုက်တွင် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ၌ ရေခဲပြင်များသည် ဖောင်ကြီးများကဲ့သို့ မျောနေကြသည်။

ရေခဲထု ရေခဲလွှာတို့သည် တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ရပ်တည်၍မနေပေ။ ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန် ရွေ့ရှားနေသည်။ တောင်ဆင်ခြေလျှောတွင် ကြီးမားသော လျှာပုံသဏ္ဌာန် မြစ်ကြီးများအဖြစ် စီးဆင်းကြသည်။ ယင်းတို့ကို ရေခဲမြစ်များဟု ခေါ်သည်။ ရေခဲမြစ်တို့ကို ဆီးနှင်းနှင့် ရေခဲအစဉ် ဖုံးလွှမ်းနေသော မြင့်မားသည့် တောင်တန်းဒေသများတွင် တွေ့ရှိနိုင်သည်။ ယင်းတို့ စီးဆင်းရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင် မြေပြင်ကို တိုက်စားပြောင်းလဲပစ်သည်။ စီးဆင်းရာမှ တောင်ခြေသို့ရောက်သော် ရေခဲတို့ အရည်ပျော်စ ပြုလာသည်။ ထိုအခါ လမ်းတလျှောက် တိုက်စား သယ်ဆောင်ခဲ့သော ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများလည်း ရေနှင့်အတူ အောက်သို့ လိမ့်ဆင်းသွားသည်။

တခါတရံ မတ်စောက်သော ဆင်ခြေလျှောတွင် ရေခဲထုတို့သည် ကွဲပျက် ကျိုးပဲ့ပြီး ကျယ်လောင်သော အသံကြီးများနှင့်အတူ စီးဆင်းသည်။ ထိုအခါမျိုး၌ တောင်စောင်းရှိ သစ်ပင်များ၊ ကျောက်ဆောင်များ ကျိုးပျက်ကာ လမ်းနှင့် အဆောက်အအုံတို့လည်း ရေခဲမြစ်၏ ဖုံးလွှမ်းဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရတတ်သည်။

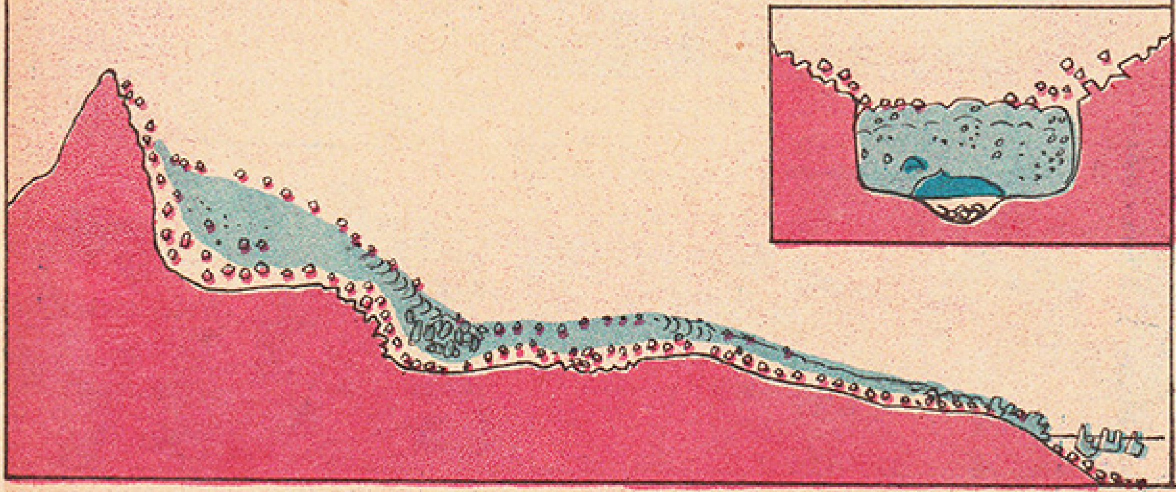

ရေခဲမြစ် များစွာတို့သည် ပေ ရာပေါင်းများစွာမှ ထောင်ပေါင်းများစွာအထိ ထုသည်။ အစိမ်း သို့မဟုတ် အပြာရောင်ရှိတတ်ပြီး စီးဆင်းရာ၌ ချိုင့်ဝှမ်းတခုလုံး ပြည့်နေတတ်သည်။ တနေ့လျှင် လက်မ အနည်းငယ်သာ ရွေ့ရှား စီးဆင်းသည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံရှိ မောင့်ဗလန့် ရေခဲမြစ်သည် တနှစ်လျှင် ၂၂၅ ပေသာ စီးသည်။

တောင်ဝင်ရိုးစွန်း ပတ်လည်ရှိ အန္တာတိကတိုက်တွင် စတုရန်းမိုင်ငါးသန်းမျှ ကျယ်သော ရေခဲပြင်တို့ ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ ထိုတိုက်ရှိ ရေခဲပြင်သည် ပေ ၁၀,၀၀၀ အထိ ထုသည်။ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းအနီး ဂရင်းလန်းကျွန်းရှိ ရေခဲပြင်သည် ပေ၁၄,၀၀၀ ကျော် အထိ ထုသည်။

အာဖရိကတိုက်ရှိ ကင်ညာသည် အစဉ်အမြဲ ရေခဲဖုံးလွှမ်းနေသော တောင်တန်းဖြစ်သည်။ တဆောင်းမှ တဆောင်းသို့ ကူးပြောင်းသည့်တိုင် ရေခဲတို့သည် အရည်မပျော်ပေ။ သို့ဖြင့် ရေခဲပြင်တို့ထပ်ဆင့်၍ ဖြစ်လာရာ ထုပေ ၁၅၀မှ ၂၀၀အထိ ထုလာပြီး တောင်ခြေသို့ တရွေ့ရွေ့ လျှောဆင်းသွားသည်။

ရေခဲမြစ်၏ အောက်ခံဆင်ခြေလျှော ပြောင်းလဲရာတွင် ရေခဲမြစ်တို့သည် နက်စွာကွဲအက်၍ ပြတ်လွဲသွားတတ်သည်။ သို့မဟုတ် ရေခဲများ ကျိုးပဲ့ပြီး စုပုံနေတတ်သည်။ တောင်တက်သူများအဖို့ ထိုကွဲအက် ကျိုးပြတ်နေသော ချောက်များသည် ဘေးအန္တရာယ် ဖြစ်စေနိုင်သည်။

ရေခဲမြစ်တို့၏ အဆုံးဖြစ်သော ပင်လယ်ဝ၌ ရေခဲမြစ်၏ ကျိုးပဲ့သော ရေခဲတောင်ကြီးတို့သည်ပေါလော မျောနေတတ်သည်။ ဆီးနှင်းနှင့် မြူများ ဆိုင်းနေချိန်တွင် ထိုရေခဲတောင်ကြီးတို့ကိုမမြင်နိုင်သဖြင့် ရေကြောင်းသွား သင်္ဘောများ အထူး ဂရုပြုကြရလေသည်။

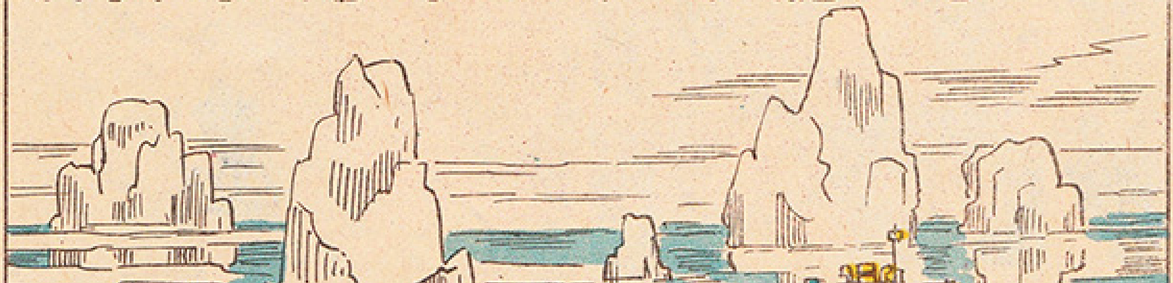

ပညာအမွေ
ပန်းပုဆရာကြီးဖိုးသာဝမှာ မောင်လူအေးဆိုတဲ့မြေးကလေးရှိတယ်။
မြေးရေ - ဘကိုယပ်ခတ်ပေးစမ်းကွယ် - မောလွန်းလို့
မလုပ်ချင်ဘူး ဘ - ရယ်
လူကြီးတွေဟာ ခက်ကိုခက်ပါတယ် ခလေးဆိုခိုင်းဘို့ဘဲတတ်တယ်
ငါမသေခင် - မြေးကလေးကိုပညာ အမွေပေးခဲ့ချင်တယ် - ခလေးကလဲ စိတ်မပါဆိုတော့ အခက်သား ကလား
ဘ ရေ - ခုနွေဦးပေါက်ယင် ဂျာရစ် တို့သင်္ကန်းစည်းတော့မယ်တဲ့ဗျ - ကျနော်လဲစည်းချင်လိုက်တာ -
ဟေ
အေးကွာ - စည်းရမှာပေါ့ - ငါ့မြေး ကို ဘ - သင်္ကန်းစည်းပေးပါ့မယ်
ဟာ - ဝမ်းသာ လိုက်တာ

ဘတော့်ငါ့အတွက်ကြိုးစားနေတာဘဲ ဒါပေမဲ့ငါ့အကူအညီလိုမယ်မထင် ပါဘူးလေ.
ဒီလိုနဲ့ဘာရစ်တို့ရှင်ပြုဖို့ရက်ဟာနီး သည်ထက်နီးကပ်လာတယ်။
ဘကလဲခုထိ ငွေမရှာသေး ဘူး
အရုပ်တွေတော့ပြီးသွားပြီ-နက်ဖြန် ဘ-မြို့ကိုသွားမယ်-အိမ်မှာကောင်း ကောင်းနေခဲ့နော်
ထိုနေ့ညသန်းခေါင်အချိန်တွင်ဖိုး သာဝတို့အိမ်မှလူတယောက် အထုပ်တခုထမ်း၍ထွက်ပြေးသွား၏။
ဟာ!
ဘရေ-အရုပ်ထုပ်ကြီးမရှိတော့ ဘူး-သူခိုးခိုးသွားပြီ.
အေးဟာ
မငိုပါနဲ့မြေးရယ်-ဘတို့မြန်ကြိုး စားယင်ဖြစ်နိုင်ပါ သေးတယ်
ဟင့်

မြေးရေ. ဘကိုလွှတိုက်ပေးစမ်း. ပြီးယင်ဆောက်တွေသွေးထားပေါ့
ဟုတ်ကဲ့ ဘ
ရှင်ပြုခံချင်လွန်းတဲ့မောင်လူအေးဟာသူ့. အဘအလုပ်မြန်မြန်ပြီးအောင်ဝင်ကူရတာပေါ့
အခိုင်းရမကျပ်တော့တဲ့မောင်လူအေးကိုဖိုးသာဝဟာတစတစပညာသင်ပေးခဲ့တယ်။
အင်း. ငါကြိုးစားပေးမှ-မြန်မြန်ပြီးမယ်
မြေးအဖိုးနှစ်ယောက်ကြိုးစားပြီးထုကြလို့အရုပ်တွေပြီးတဲ့နေ့-
မြို့ဈေးကိုသွားမလို့ လိုက်အုံးမလား. ဘ
ဟာ. အလေးကြီးပါလား - ဘကြီးတယ် အလုပ်လုပ် လိုက်တာကိုး
ငါ့မြေးကဝိုင်းကူ တယ်လေ ကွာ
အရုပ်အများကြီးကရတဲ့ငွေတွေနဲ့ ငါ့မြေးကိုရှင်ပြုရတော့မယ် ကဲ - ဘသွားပြီပေါ့. တာ့တာ.
ဟုတ်ကဲ့

ရပ်ရှမိုးတောင်ထိပ်

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု တောင်ဒါကိုးတားပြည်နယ်ရှိ ရပ်ရှမိုး တောင်ထိပ်သည် ပင်လယ်ရေပြင်မှ အမြင့်ပေ ၆,၂၀၀ ရှိသည်။ ထိုတောင်၏အလွန်မာကျောသည့် ကျောက်သားမျက်နှာပြင်တွင် အမေရိကန်၏ သမတ လေးဦးဖြစ်သော ဂျော့ဝါရှင်တန်၊ သောမတ် ဂျက်ဖာဆန်၊ အေဗရာဟမ်လင်ကွန်းနှင့် သီအိုဒိုရုစဗဲ့တို့၏ ဦးခေါင်းပုံတူကြီးများကို ထုလုပ်ထားသည်။ ပုံတခုစီသည် ထောင်လိုက် ၄၆၅ ပေ မြင့်သည်။

ကျောက်တောင်တွင် ထိုပုံတူကြီးများကို ကြီးကြပ် ထုလုပ်ခဲ့သူမှာ ဂပ်ဇန်ဗော့ဂလမ် ဆိုသူဖြစ်သည်။ ဗော့ဂလမ်သည် ၁၉၂၇ ခုနှစ်ကစ၍ ထိုပုံများကို စတင်ထုလုပ်ခဲ့ရာ ပြီးစီးလု အခြေအနေတွင် ကွယ်လွန်သွားသောကြောင့် သားဖြစ်သူ လင်ကွန်း ဗော့ဂလမ်က ဆက်လက်၍ အပြီးသတ် လုပ်ဆောင်ခဲ့လေသည်။

မျိုးညွန့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

သက်ဝင်လှုပ်ရှားသိုင်းသမား

အောက်ပါ ရုပ်ပုံကလေးများကို ကပ်ထူပြားတွင်ကပ်ပြီး ညှပ်ယူ၍ ခေါက်ကြောင်းအတိုင်း ချိုးထားပါ။

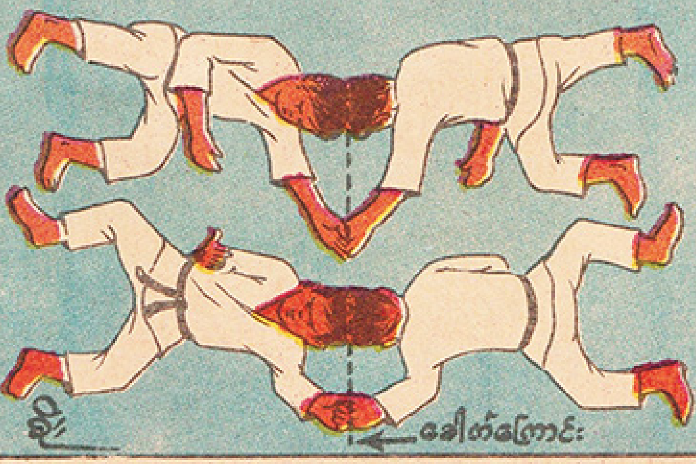

ရာဘာ (မျှော့ကြိုး) ကွင်း၌ အရုပ်များကို တဖက်တချက်စီ ချွပ်၍ ခေါက်ကြောင်းအတိုင်းချိုးပြီး ကော်ကပ်လိုက်ပါ။ အရုပ်များ

ကို တဖက်စီကိုင်၍ လှိမ့်ပြီး လက်မှလွှတ်၍ ကစားပါ။

ပညာရွှေအိုး

ကျော်ဝင်းမောင်

(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ကျွန်တော်၏ အမည်မှာ မောင်တိုး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ရပ်ကွက်ထဲရှိ မူလတန်းကျောင်းတွင် စတုတ္ထတန်း၌ပညာသင်ကြား နေပါသည်။ ကျွန်တော်၏ မိဘများသည်အလွန်ဆင်းရဲကြပါသည်။ ဖေဖေက ဆိုက်ကားနင်းပြီး မေမေက အမြဲနေမကောင်း ဖြစ်နေသဖြင့် ဘာမျှမလုပ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ဖေဖေ့မိတ်ဆွေတဦး၏ အိမ်ဘေးတွင် အဖီကလေး ထိုးပြီးနေကြရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အတန်းထဲတွင် ကျွန်တော့်မှာ အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်တော် ကျောင်းသွားလျှင် မုန့်ဘိုးမရတတ်ပါ။ ကျွန်တော့်မှာ အဝတ်အစားကောင်းကောင်းလည်းမရှိပါ။ လုံချည်အစိမ်းလေး နှစ်ထည်နှင့် ရှပ်အင်္ကျီ နှစ်ထည်ကိုသာ အလဲအလှယ် လုပ်ပြီး ကျောင်းတက်နေရပါသည်။ ထိုလုံချည် အင်္ကျီ များမှာလည်း ဟောင်းနွမ်း၍ အရောင်ပင်ပျက်နေပါပြီ။ ထို့ကြောင့် အတန်းသားများက ကျွန်တော့်ကိုအမြဲနောက်ပြောင်ကြပါသည်။ ဤအတွက် ကျွန်တော် အလွန်ရှက်မိပါသည်။ သူတို့ကဲ့သို့ပင်အဝတ်လှလှကလေးများ ဝတ်ပြီး မုန့်ဘိုး ကောင်းကောင်းလည်း ရချင်ပါသည်။

ကျွန်တော် တနေ့ တခြား ရှက်လာ ပါသည်။ ကျောင်းလည်းမ တက်ချင်တော့ပါ။ မနက်တိုင်း ကျောင်းသွား ခါနီးတွင် အိမ်ရှေ့မှာရပ်၍ စဉ်းစားနေမိ ပါသည်။ ကျောင်းသို့ရောက်လျှင် သူတို့ကျွန်တော့်ကို နောက်ကြ ပြောင်ကြ မည်ကို တွေးတွေးပြီး အားငယ်လာပါသည်။ အတန်းသားများ၏ အနောက်အပြောင်မှ လွတ်အောင် ဘယ်လို လုပ်ရပါမလဲဟုစဉ်းစား ကြည့်မိပါသည်။ သူတို့ကဲ့သို့ အဝတ်လှလှလေးများ ဝယ်ခိုင်းပြီး မုန့်ဘိုးများများ တောင်းရန်မှာလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကျောင်းပြေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ကျောင်း မတက်တော့ပဲ ပန်းခြံထဲ၌ သွားထိုင်နေပါသည်။ တယောက်တည်း ဂေါ်လီရိုက် ကစားပါသေးသည်။ မကြာမီကျွန်တော့်မှာ ကစားဖော် တယောက်တိုးလာသည်။ သူသည် မြေပဲလှော်ရောင်းသော ကောင်လေး ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့်လောက်ပင် ရှိပါမည်။ သူ့အမည်က ဖိုးမဲ ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ကျွန်တော့်ထက်ပင် ဆင်းရဲ ပါသေးသည်။

သူက ကျွန်တော့်ကို –

"မင်း သိပ်ကံကောင်းတာဘဲ၊ ငါလဲ မင်းလို သိပ်ကျောင်းနေချင်တယ်ကွာ" ဟု ပြောပါသည်။

"ငါဈေးရောင်းပြီး ညညကျယင် ကျောင်းဆရာ တယောက်အိမ် သွားပြီးစာမေး၊ စာကျက်တယ်ကွ။ ငါသိပ်ပြီးစာတတ်ချင်တယ်ကွာ။ ပညာရွှေအိုးလူမခိုးလို့ ငါ့ဆရာက ခဏခဏ ပြောတယ်ကွ" ဟုလည်း ပြောပါသည်။

သူနှင့် ကျွန်တော် တို့သည် ဂေါ်လီ ရိုက်ပြီး ညနေစောက် သောအခါသူပြန်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဟန်မပျက် အိမ်သို့ပြန် ခဲ့ပါသည်။

ညတွင် ကျွန်တော်မအိပ်နိုင် သေးပါ။ ဖိုးမဲပြောသည့် စကား ကို သတိရ နေမိ ပါသည်။ "ပညာရွှေအိုးလူမခိုး" ဆိုသည့် ကဗျာကလေးကို ကျွန်တော်တို့ လည်း သင်ဘူးပါသည်။ ကဗျာ ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဆရာ ပြောပြ ထားသဖြင့် ကျွန်တော်ကောင်း ကောင်း အမှတ် ရနေပါသည်။

ထိုစဉ် ဖေဖေ့ အိပ်ရာဆီမှ ဖေဖေ့ညည်းသံကို ကျွန်တော် ကြားလိုက်ပါသည်။ ဖေဖေ့ကို ကျွန်တော် အလွန် သနားမိပြီး ကျွန်တော်ကျောင်းပြေးမိသည် အတွက်ဝမ်းနည်းသွားပါသည်။ "ဖိုးမဲတောင်မှ စျေးရောင်းရင်း နဲ့ပညာကို သင်သေးတာဘဲ၊ ငါ လဲပညာထူးချွန်အောင်ကြိုးစား တော့မယ်" ဟု ဆုံးဖြတ် မိပါ သည်။

နောက်နေ့မှစ၍ ကျွန်တော် ကျောင်း မှန်မှန် ပြန်တက်ပါ တော့သည်။ ယခု ကျွန်တော် သည် ဆင်းရဲသည့် အတွက်မ ရှက်တော့ပါ။ အဝတ်လှလှလေး များကိုလည်း မဝတ် ချင်တော့ ပါ။ ကျောင်းပြေးပြီးစည့်ခြင်း သာရှက်စရာကောင်းသည်ဟုသိ လာပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် စာကို သူများ ထက်ပိုပြီးကြိုးစားပါသည်။ စာ ကြည့်လွန်းသဖြင့် ဖေဖေနှင့် မေ မေတို့ကပင် ပြောယူရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အတန်းထဲ တွင်တနေ့တခြား စာတော်လာ ပါသည်။ ပထမ အစမ်းနှင့် ဒုတိယအစမ်းစာမေးပွဲများတွင် ပထမချည်း ရပါသည်။ ကျွန် တော် စာတော်လာသဖြင့်ဆရာ များကလည်း ချီးကျူးကြပါ သည်။ အတန်းသား အားလုံး ကိုလည်း ကျွန်တော်ကဲ့သို့ကြိုး စားခိုင်းပါသည်။ အတန်းသား များသည် ကျွန်တော့်ကို ယခင် က ကဲ့သို့ မနောက်ပြောင် ကြ တော့ပါ။ အထင်လည်းကြီးလာ ကြပါသည်။ ပညာ၏ တန်ဘိုး ကိုကျွန်တော်ယခုမှသိရပါတော့ သည် "ပညာ ရွှေအိုး ဆိုတာ ဟာဒါဘဲ" ဟု နားလည် လာပါ သည်။ ကျွန်တော်သာကျောင်း ဆက်ပြေးနေလျှင် ယခုကဲ့သို့စာ တော်လာမည် မဟုတ်ပါ။ထို့ပြင် အတန်းသားများက ယခင်က ထက်ပိုပြီး နောက်ပြောင်ကြဦး မည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စာကိုယခု ထက် ပို၍ ကြိုးစားသွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။ ဖိုးမဲကို လည်း ကျေးဇူး တင်မိပါသည်။ ကျွန်တော်ကြီးလျှင်ဆရာလုပ်ပါ မည်။ ဖိုးမဲတို့ကဲ့သို့ စာမသင်နိုင် သူများကို အခမဲ့ပညာသင်းပေး မည် ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်ထားပါ သည်။ ဖေဖေနှင့် မေမေတို့ကို လည်း အသက်ထက်ဆုံး လုပ် ကျွေးပါမည်။

အိမ်သာယာ

အရပ်ထဲမှာ တကြော်ကြော်၊
အမေလျှောက်လို့အော်။

အကြော်စုံပူပူနွေး၊
ဝယ်ကြစမ်းပါလေး။

အဖေ ဦးထွေး ရပ်ထဲမှာ၊
ရေထမ်းရောင်းရပါ။

ပီပါတလုံး ရေဆယ့်နှစ်ပုံး၊
လောင်းထည့်သံက တရှုံးရှုံး။

အသုံးကျတဲ့ မလေးခင်၊
ဟင်းရွက်ဟင်းသီးသင်။

ဟင်းချိုအိုးတွင် ခတ်ကာထား၊
ထမင်းချက်ပြီးသား။

မိသားတစု ညီအညာ၊
ဝိုင်းလုပ်ဝိုင်းစားပါ။

အိမ်သာယာဟု အများက၊
ခေါ် ဆိုချီးမွမ်းကြ။ ။

မောင်ငယ်သွေး (မလှိုင်)

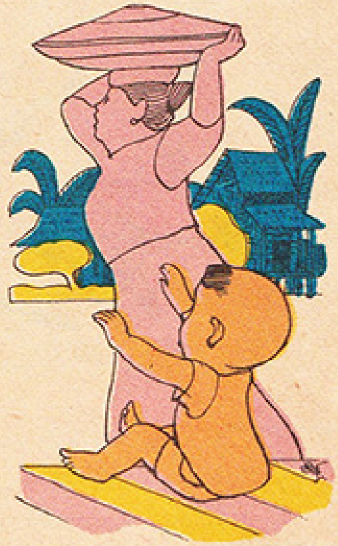

မိုးစွေ မိုးလွင်မြင့်

R. 517

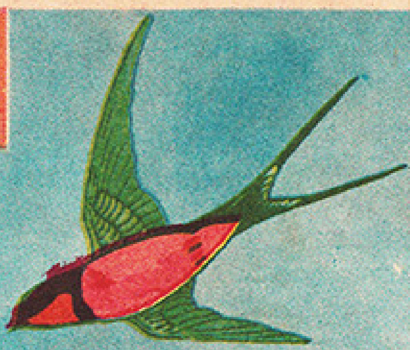

မိုးစွေသည် ပျံလွှားငှက်မျိုးတွင် အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ မိုးစွေငှက်မျိုး များစွာရှိလေရာ တမျိုးနှင့်တမျိုး ဆင်တူသော်လည်း အရွယ်အစားချင်းမတူချေ။ မိုးစွေငှက်များတွင် အဖြူနှင့်အမည်း သို့မဟုတ် အပြာရင့်နှင့် အဖြူရောင်ရှိသော အတောင်နှင့် ရှည်လျားသော အမြီးရှိ၏။ အမြီးကိုဖြန့်လိုက်သောအခါ အဖြူ-စက်များကို ထင်ရှားစွာ မြင်နိုင်သည်။

နံနက်စောစော ထလေ့ရှိ၍ ကောင်းကင်သို့ အလွန်မြင့်စွာ ပျံတက်ပြီးလျှင် သာယာနာပျော်ဖွယ်ရာ တွန်ကျူးတတ်သည်။ ထိတ်လန့်သောအခါတွင် စူးစူးရှရှ အသံကုန် အော်တတ်သည်။

အအုပ်အသင်းနှင့်နေ၍ ကြေးနန်းကြိုး၊ အဆောက်အအုံ၊ တန်တားနှင့် သစ်ပင်များ ပေါ်တွင် နားလေ့ရှိသည်။ သို့သော် နားနေချိန်ထက် ပျံသန်းချိန်ကပိုများသည်။ ပိုးမွှား စသည်များကို ပျံသန်းရင်း ဖမ်းယူစားတတ်သည်။ ရေပေါ်တွင် ကပ်၍ပျံရင်း ရေပေါ်ရှိ ပိုးမွှားများကို ဖမ်းယူတတ်သည်။

အချို့မိုးစွေငှက်တို့သည် ဒေသပြောင်းရွှေ့တတ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြား၌ မိုးစွေငှက် အများအပြားကို တွေ့ရှိနိုင်သည်။

မိုးလွင်မြင့်

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

➜ Click below link ➜

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/